

Kósa Ignácné Anyjával És Menyével

Ez anyai nagymamám [Schattelesz Józsefné, szül. Goldarbeiter Neeti], anyám [Kósa (Kohn) Ignácné, szül. Schattelesz Laura] és a feleségem [Kósa Tiborné, szül. Strasszer Jolán]. Ez egy nagyon szép ruhája volt a feleségemnek, egy francia selyem. A kép anyáméknál készült, még a Conti utcai lakásban.

Nősülésemig otthon laktam, a Conti utca 24-ben. A ház, ahol mi laktunk, kétemeletes ház volt, de árnyékszék az udvar túloldalán volt. Egymás mellett négy vagy öt árnyékszék. Arra emlékszem, hogy gyerekkoromban a fürdés minálunk úgy történt -- nem gyakran, talán három-négy hetenként --, hogy a pincéből fölhoztak egy dézsát, és abba melegítettek vizet a sparhelten. És akkor sorban a család, először az öcsém, aztán én, aztán anyám és végül az apám fürdött. Mosdás volt természetesen, a konyhában volt egy mosdóállvány lavórral.

A lakásunk a fűszerüzletünk mögött volt. Egy szoba volt. Az utcával határos fal mellett volt az én fekhelyem, egy dívány. Az ajtó mellett egy zománcos kályha volt, szénnel fűtöttük. És volt az öcsémnek, parallel a szüleim két ággyával a gyerekágya. Volt a szokásos két szekrény, éjjeliszekrény, egy nagy asztal.

A konyhában volt egy rendes takaréktűzhely, egy sparhelt és egy asztal. A konyhaasztal kihúzható volt, és úgy volt ágy. A konyhaasztallal szemben volt egy ajtó, amit nem használtunk, ami a raktárba vezetett át, de ami be volt állítva szénnel vagy fával. Oda került később egy kétlángú gázrezsó.

Sokkal-sokkal később sikerült a lakásunk melletti szoba-konyhás lakást kibérelni, és így lett egy kétszobás lakásunk, és akkor lett először egy saját szobám -- a konyha a hozzácsatolt szoba-konyhás lakásból. Az első szobában voltak anyámék, aztán nagymamám és az öcsém, és a konyhában voltam én.